

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1936-1937.	N° 178		ZITTINGSJAAR 1936-1937.
	SÉANCE du 11 Mars 1937	VERGADERING van 11 Maart 1937	

PROJET DE LOI

portant modification de l'arrêté du 31 mai 1933, modifiant et complétant la loi du 1er décembre 1928 qui portait création d'un Office et d'un Fonds spécial en faveur des Estropiés et Mutilés.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi a pour but de modifier l'arrêté royal du 31 mai 1933 que le Gouvernement de l'époque dut prendre en raison de graves difficultés financières et en vue de réduire les charges incombant à l'Etat.

En effet, si cet arrêté a permis de ramener la charge, que l'octroi des allocations représentait, aux limites des crédits demandés pour le budget de 1933, soit 33,045,800 francs, et de réprimer les abus constatés depuis l'application de la loi du 1er décembre 1928, il n'en est pas moins vrai que les mesures restrictives de l'arrêté royal du 31 mai 1933 ont provoqué un surcroît de souffrances matérielles et morales chez les plus infortunés parmi les pauvres, les estropiés, les mutilés, les infirmes congénitaux, les aveugles et les sourds-muets.

Le Gouvernement actuel, résolu d'élargir autant que possible son action sociale dans tous les domaines, doit se préoccuper du sort des milliers de malheureux infirmes qui ne jouissent plus ou pas encore du bénéfice des allocations.

Il semble donc que le moment soit venu de procéder à la revision des restrictions apportées à la loi du 1er décembre 1928 en s'intéressant tout spécialement aux catégories d'estropiés et mutilés, qui ont le plus souffert de l'application de l'arrêté royal du 31 mai 1933 : les infirmes âgés de plus de 40 ans — les femmes mariées, lorsque la cause de l'allocation est antérieure au mariage — ceux dont le degré d'invalidité n'atteint pas le taux d'invalidité de 40 %.

Lorsqu'il s'est agi de supprimer les allocations aux estropiés et mutilés âgés de plus de 40 ans, une disposition transitoire a maintenu, jusque fin 1937, l'allocation aux anciens titulaires. Le maintien de cette

WETSONTWERP

houdende wijziging van het besluit van 31 Mei 1933, tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 December 1928, waarbij een Dienst en een Speciaal Fonds ten bate van de gebrekkigen en verminkten werd ingericht.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Dit wetsontwerp heeft tot doel het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933, dat de Regeering van dien tijd moest treffen wegens de groote financieele moeilijkheden en met het oog op de vermindering van de aan het Rijk opgelegde lasten, te wijzigen.

Inderdaad, werd het door dat besluit mogelijk den last die met de te verleenen tegemoetkomingen overeenstemde, binnen de perken van de voor de begroting over 1933 gevraagde kredieten, d.i. tot 33 miljoen 045,800 frank, terug te brengen en de sinds de toepassing van de wet van 1 December 1928 vastgestelde misbruiken te beteugelen, de bij het Koninklijk besluit van 21 Mei 1933 getroffen beperkingsmaatregelen hebben toch meer stoffelijk en zedelijk lijden voor de ongelukkigsten onder de armen, de gebrekkigen, de verminkten, de gebrekkiggeborenen, de blinden en de doofstommen, teweeggebracht.

De huidige Regeering, vast besloten haar sociale werking op elk gebied zooveel mogelijk uit te breiden, moet zich om het lot van duizenden ongelukkige gebrekkigen, die de tegemoetkomingen niet meer of nog niet genieten, bekommeren.

Het oogenblik lijkt dus gekomen om de in de wet van 1 December 1928 toegebrachte beperkingen te herzien door inzonderheid belang te stellen in de categorieën van gebrekkigen en verminkten, die onder de toepassing van het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933 het meest hebben geleden : de gebrekkigen boven 40 jaar — de gehuwde vrouwen, wanneer de oorzaak van het recht op de tegemoetkoming van vóór het huwelijk dagteekende — degenen wier percentage van gebrekkigheid 40 t. h. invaliditeit niet bereikt.

Toen het ging om de intrekking van de tegemoetkomingen aan de gebrekkigen en verminkten boven 40 jaar, werd ingevolge een overgangsbepaling, het verleenen van de tegemoetkoming aan de reeds

H.

limite d'âge provoquerait, au 1er janvier 1938, la suppression des allocations aux dépens de la plus grande partie des bénéficiaires actuels, exposerait les intéressés à dépendre entièrement de l'Assistance publique et de la charité privée et les ferait rejoindre inévitablement, les milliers d'autres infirmes exclus du bénéfice de la loi depuis plus de trois ans.

Cette première réforme du régime actuel présente un caractère réellement humanitaire et est aussi nécessaire en droit qu'en fait.

La seconde modification qui tend à rétablir le droit à l'allocation, supprimée aux femmes estropiées avant leur mariage, s'inspire de considérations d'ordre moral et social sur lesquelles ils est superflu d'insister.

Quant aux taux maximum d'invalidité, que nous proposons de ramener de 40 à 30 %, et qui constitue l'une des cinq conditions requises pour jouir du bénéfice de la loi, nous dirons que les personnes que cette mesure concerne, sont incontestablement dépréciées physiquement. Cette constatation est confirmée par le fait qu'en ces temps tout récents encore de crise économique intense, ces premières victimes restent, pour la plupart, les dernières à être rappelées au travail.

Il a paru également opportun de donner à la Commission des allocations aux estropiés et mutilés, le pouvoir de décider, dans certains cas, qu'en lieu et place des allocations, il serait accordé la somme nécessaire à l'acquisition et l'entretien d'appareils de prothèse ou l'achat d'outillages, afin de permettre le reclassement de l'estropié dans la vie économique et le mettre à même de gagner sa vie, sans dépendre des pouvoirs publics.

Il en est de même pour l'octroi du petit capital nécessaire à l'exercice d'une profession ou d'un commerce. Mais il faut prévoir, dans les deux cas, que si l'intéressé peut prouver qu'il est resté malgré tout dans l'impossibilité de gagner sa vie, il pourra, après un délai déterminé, s'adresser à nouveau à la Commission.

Enfin, il nous a semblé que le Gouvernement ne pouvait se désintéresser du sort de nombreux infirmes, non assujettis à la loi sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré et qui, en vertu de l'article 3, 2° de la présente loi, seront exclus du bénéfice des allocations d'estropiés à partir de 65 ans. Il était difficile de leur demander de prélever sur leur allocation le versement minimum exigé par la loi. C'est pourquoi nous proposons de mettre cette contribution à charge de l'Etat.

gerechtigden tot einde 1937 gehandhaafd. Het behouden van die leeftijdsgrens zou op 1 Januari 1938 de intrekking ten gevolge hebben van de tegemoetkomingen, ten nadeele van het grootst aantal thans bestaande gerechtigden, de belanghebbenden er aan blootstellen geheel van den Openbaren Onderstand en de private liefdadigheid af te hangen en ze onvermijdelijk doen terechtkomen onder de duizenden andere gebrekkigen, die sinds meer dan drie jaar van het bij de wet voorzien voordeel verstoken zijn.

Deze eerste hervorming van het huidig stelsel is werkelijk van menschlievenden aard en is in rechte als in feite even noodzakelijk.

De tweede wijziging tot wederinvoering van het recht op de tegemoetkoming, ingetrokken voor de vrouwen, die vóór hun huwelijk gebrekkig waren, vloeit voort uit beschouwingen van zedijken en socialen aard, waarop het overbodig is aan te dringen.

Wat het minimum invaliditeitspercentage betreft, dat wij voorstellen van 40 op 30 t. h. te brengen en dat een van de vijf vereischten uitmaakt om het voordeel van de wet te genieten, zeggen wij dat de personen wie deze maatregelen inzonderheid aanbelangt onbetwistbaar lichamelijk geringgeschat worden. Deze vaststelling wordt bevestigd door het feit dat in deze jongste tijden nog van scherpe economische crisis, deze eerste slachtoffers meestal slechts het laatst weer aan het werk worden geroepen.

Het scheen eveneens gepast aan de Commissie voor tegemoetkomingen aan de gebrekkigen en verminkten volmacht te geven om in sommige gevallen te beslissen dat, instee van de tegemoetkomingen een som zou verleend worden noodig tot het verwerven en het onderhouden van prothesistoestellen of het aankopen van gereedschap, ten einde de wederopheffing van den verminkte in het economisch leven mogelijk te maken en hem in staat te stellen zijn kost te verdienen, zonder van de openbare machten af te hangen.

Hetzelfde geldt voor het verleen van het klein kapitaal, noodig voor het uitoefenen van een beroep of het drijven van een handel.

Maar in beide gevallen dient voorzien dat de belanghebbende, indien hij kan bewijzen dat het hem ondanks alles niet mogelijk is zijn brood te verdienen, zich, na een bepaalde tijdruimte, opnieuw tot de Commissie zal mogen wenden.

Ten slotte, bleek het ons dat de Regeering zich om het lot diende te bekommeren van talrijke gebrekkigen, die niet onder de toepassing vielen van de wet betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, en die, krachtens artikel 3, 2° van deze wet van hun 65e jaar af van de tegemoetkomingen aan de verminkten zullen verstoken blijven. Het was moeilijk hun te vragen van de tegemoetkoming het bedrag te nemen vereischt voor de bij de wet voorziene minimum-storting. Daarom stellen wij voor bedoelde bijdrage ten laste van het Rijk te leggen.

Ainsi modifiée, il nous paraît que la législation sur la matière ne manquera pas de répondre aux justes espérances de plusieurs milliers d'innocentes victimes du sort, particulièrement sympathiques à l'opinion publique.

Les soulagements qui leur seront apportés par la présente loi leur permettront d'attendre avec moins d'angoisse l'aboutissement des études actuellement en cours. Celles-ci ont pour but de résoudre le vaste problème des estropiés et mutilés par une solution définitive, conforme à l'esprit du législateur et basée sur la rééducation et la réadaptation sociale des intéressés.

Les réformes que nous nous proposons en la matière constituent un devoir de solidarité nationale auquel le Gouvernement ne peut faillir et auquel le Parlement voudra, sans nul doute, s'associer.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,
A. DELATTRE.

PROJET DE LOI

LÉOPOLD III, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale présentera, en Notre Nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

Les dispositions de la loi du 1er décembre 1928, modifiée par celle du 22 janvier 1931 et par l'arrêté royal du 31 mai 1933 sont modifiées, complétées et coordonnées avec celles demeurées en vigueur, comme suit :

» Art. 1er. — Des allocations spéciales peuvent être accordées à charge de l'Etat aux estropiés et mutilés, aux infirmes congénitaux, aux aveugles, aux sourds et aux muets qui réunissent les conditions déterminées à l'article 3.

» Art. 2. — Sont exclus du bénéfice des dites allocations :

» 1° Les personnes qui bénéficient de la réparation prévue par la loi du 24 juillet 1927, relative à la réparation des dommages causés par les maladies professionnelles;

Alzoo gewijzigd, komt het ons voor dat de ten deze geldende wetgeving niet zal in gebreke blijven aan de rechtmatige wensen van verscheidene duizenden onschuldige slachtoffers van het lot die inzonderheid van de openbare meening de sympathie afdwingen, te beantwoorden.

De lotsverzachting welke deze wet hun zal bezorgen, zal hen er toe in staat stellen met minder belangtheid te wachten op den afloop der thans aan gang zijnde studies. Deze hebben tot doel het veelzijdig vraagstuk van de gebrekkigen en de verminkten voorgoed op te lossen, overeenkomstig den geest van den wetgever en op grond van de heropvoeding en de sociale wederaanpassing der belanghebbenden.

De hervormingen die wij U ten deze voorstellen worden opgelegd wegens een plicht van nationale solidariteit, waaraan de Regeering niet mag te kort blijven en waarbij het Parlement zich, ongetwijfeld, zal willen aansluiten.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. DELATTRE.

WETSONTWERP

LÉOPOLD III, KONING DER BELGEN,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zal, in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers, het wetsontwerp indienen waarvan de inhoud volgt :

Eerste artikel.

De bepalingen van de wet van 1 December 1928, gewijzigd bij die van 22 Januari 1931 en bij het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933, worden met deze, die van kracht gebleven zijn, als volgt gewijzigd, aangevuld en samengeordend :

» Art. 1. — Bijzondere tegemoetkomingen mogen ten laste van het Rijk verleend worden aan de gebrekkigen, de verminkten, de gebrekkiggeboornen, de blinden, de dooven en de stommen, die aan de bij artikel 3 bepaalde vereischen voldoen.

» Art. 2. — Worden van het voordeel van bedoelde tegemoetkomingen uitgesloten :

» 1° De personen die, met de vergoeding worden begunstigd voorzien bij de wet van 24 Juli 1927 betreffende de vergoeding van de schade door de beroepsziekten veroorzaakt;

» 2° Les personnes qui, eu égard aux infirmités prévues à l'article 1er peuvent se prévaloir de la réparation prévue par la législation sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail ou qui bénéficient d'une indemnité leur allouée conformément aux articles 1382 et suivants du Code civil;

» 3° Les mutilés de guerre, bénéficiaires, eu égard aux mêmes infirmités, d'une pension d'invalidité;

» 4° Les personnes devenues estropiées, mutilées ou infirmes, soit volontairement, soit à la suite d'une infraction volontaire ayant entraîné, contre elles, une condamnation à une peine criminelle ou à un emprisonnement correctionnel;

» 5° Les personnes qui se livrent, habituellement, à la mendicité;

» 6° Les personnes qui se livrent habituellement, au jeu ou à la boisson et celles dont l'inconduite est notoire.

» Art. 3. — Pour jouir du bénéfice des allocations prévues à l'article 1er, le requérant doit :

» 1° Etre Belge et avoir son domicile en Belgique;

» 2° Etre âgé de 14 ans au moins et de 65 au plus;

» 3° Se trouver dans le besoin;

» 4° Etre atteint d'une incapacité permanente d'au moins 30 %;

» 5° Accepter de se soumettre, soit dans un Institut spécial ou une école professionnelle, soit chez un patron, à une éducation ou à une rééducation professionnelle conforme à ses aptitudes.

» Art. 4. — Un arrêté royal prescrit les formalités à remplir pour obtenir les allocations et la manière dont les demandes sont instruites.

» Art. 5. — L'allocation annuelle est calculée, à proportion du taux d'invalidité, sur la base de 2,250 francs pour une invalidité totale.

» Si le requérant bénéficie d'une indemnité allouée conformément aux articles 1382 et suivants du Code civil, le montant de l'allocation est réduit à due concurrence suivant les modalités déterminées par arrêté royal.

» Art. 6. — Le Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions, est chargé du paiement des allocations.

» Art. 7. — Les allocations ne sont ni cessibles ni saisissables sinon pour cause d'obligation alimentaire légale. Dans le cas où le titulaire de l'allocation est hospitalisé, une partie de l'allocation peut être attribuée à l'établissement hospitalier. Cette part est dé-

» 2° De personen die, onder inachtneming van de bij artikel 1 voorziene gebrekkelijkheden mogen beroep doen op de vergoeding voorzien bij de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen of die een vergoeding genieten, hun overeenkomstig de artikels 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek verleend;

» 3° De oorlogsverminkten die, gelet op dezelfde gebrekkelijkheden, een invaliditeitspensioen genieten;

» 4° De personen die gebrekkig, verminkt of kreupel werden, 't zij vrijwillig, 't zij in gevolge een vrijwillige inbreuke welke voor gevolg had dat zij tot een crimineele straf of tot een correctioneele gevangenisstraf veroordeeld werden;

» 5° De personen die zich gewoonlijk aan bedelarij overleveren;

» 6° De personen die zich gewoonlijk aan het spel of aan den drank overleveren en die waarvan het wan-gedrag algemeen bekend is.

» Art. 3. — Om de bij artikel 1 voorziene tegemoetkomingen te genieten, moet de rekestrant :

» 1° Belg en in België gedomicilieerd zijn;

» 2° Minstens 14 jaar en hoogstens 65 jaar oud zijn;

» 3° Behoeftig zijn;

» 4° Met een voortdurende arbeidsongeschiktheid van minstens 30 t. h. behebt zijn;

» 5° Aanvaarden, zich, 't zij in een speciaal gesticht, 't zij in een vakschool, 't zij bij en werkgever, aan een beroepsopleiding of -heropleiding te onderwerpen, welke met zijn bekwaamheid overeenstemt.

» Art. 4. — Bij een Koninklijk besluit worden de formaliteiten voorgeschreven welke moeten vervuld worden om de tegemoetkoming te bekomen, alsmede de wijze waarop de aanvragen onderzocht worden.

» Art. 5. — De jaarlijksche tegemoetkoming wordt in evenredigheid met het invaliditeitspercentage berekend op den grondslag van 2,250 frank voor een volslagen invaliditeit.

» Indien de rekestrant een vergoeding geniet die overeenkomstig artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek werd toegekend, wordt de tegemoetkoming tot het verschuldigd bedrag verlaagd, volgens de bij Koninklijk besluit bepaalde modaliteiten.

» Art. 6. — De Minister die de Sociale Voorzorg in zijn bevoegdheid heeft, is belast met de betaling van de tegemoetkomingen.

» Art. 7. — De tegemoetkomingen zijn, noch voor overdracht, noch voor beslag vatbaar, tenzij wegens wettelijke onderhoudsplicht. Ingeval de gerechtigde op de tegemoetkoming verpleegd wordt, kan een deel van de tegemoetkoming aan het verpleegingsgesticht

terminée selon les règles fixées par un arrêté royal pris sur l'avis de la Commission des allocations aux estropiés et mutilés.

» Art. 8. — Les procurations, quittances, certificats et autres pièces relatives à l'exécution de la présente loi sont délivrés gratuitement, dispensés des droits de timbre et de greffe et exemptés de la formalité de l'enregistrement.

» Art. 9. — Une Commission spéciale est instituée sous le nom de « Commission des allocations aux estropiés et mutilés ».

» Elle statue sur les demandes d'allocation des intéressés, donne son avis sur toutes les questions qui lui sont soumises par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale et fait, à celui-ci, toutes propositions qu'elle juge utiles.

» Elle est composée d'un président et de 15 membres nommés par le Roi; elle comprend, notamment, un représentant du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, un représentant du Ministre de la Justice, un représentant du Ministre des Finances, trois médecins, un délégué de la Caisse de Prévoyance et de Secours en faveur des victimes des accidents du travail, ainsi que deux représentants des estropiés et mutilés.

» Le délégué du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale n'a que voix consultative.

» Art. 10. — La Commission des allocations aux estropiés et mutilés peut décider de remplacer les allocations par l'octroi d'une somme destinée à l'acquisition d'appareils de prothèse ou de locomotion et à en assurer l'entretien.

» L'achat et l'usage de l'appareil, dont le coût ne peut dépasser le montant de deux années d'allocations, se font à l'intervention et sous le contrôle du Service national de prothèse.

» La Commission peut aussi décider l'octroi d'un capital n'excédant pas le montant de trois années d'allocations, pour permettre l'acquisition d'un commerce ou de l'outillage nécessaire à l'exercice d'une profession.

» La Commission peut cependant autoriser l'intéressé à introduire, après deux ou trois années suivant le cas, une nouvelle requête s'il peut établir qu'il est demeuré, sans faute de sa part, dans l'impossibilité de gagner sa vie.

» Art. 11. — Le délégué du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale peut prendre son recours auprès du Ministre contre toute décision de la Commission. Ce recours est suspensif. Toutefois, si le Ministre n'a pas statué dans les trente jours de la décision, celle-ci est exécutée.

worden toegekend. Dit deel wordt bepaald volgens de regelen vastgesteld bij een Koninklijk besluit gegeven op advies van de Commissie voor tegemoetkomingen aan gebrekkigen en verminkten.

» Art. 8. — De volmachten, kwijtingen, getuig-schriften en andere stukken in verband met de uitvoering van deze wet, worden kosteloos afgeleverd, van zegel- en griffierechten vrijgesteld, en van de registratieformaliteit ontslagen.

» Art. 9. — Een speciale Commissie wordt ingesteld onder de benaming: « Commissie voor tegemoetkomingen aan gebrekkigen en verminkten ».

» Zij doet uitspraak over de door de belanghebbenden ingediende aanvragen, geeft haar advies over al de aangelegenheden welke haar door den Minister die de Sociale Voorzorg in zijn bevoegdheid heeft worden voorgelegd en doet aan dezen alle voorstellen welke zij nuttig acht.

» Zij bestaat uit een voorzitter en 15 leden benoemd door den Koning; zij omvat namelijk één vertegenwoordiger van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, één vertegenwoordiger van den Minister van Justitie, één vertegenwoordiger van den Minister van Financiën, drie dokters, één afgevaardigde van de Voorzorgs- en Steunkas ten bate van de slachtoffers van arbeidsongevallen, alsmede twee vertegenwoordigers van de gebrekkigen en verminkten.

» De afgevaardigde van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg heeft slechts raadgevende stem.

» Art. 10. — De Commissie voor tegemoetkomingen aan gebrekkigen en verminkten mag er toe besluiten de tegemoetkoming te vervangen door het verleen van een som bestemd om kunstmatige leden of bewegingstoestellen te verwerven en het onderhoud er van te verzekeren.

» Het aankopen en het bezigen van het toestel, waarvan de kosten het bedrag van twee jaar tegemoetkomingen niet mogen overschrijden, geschieden door het toedoen en onder de controle van den Nationalen Dienst voor kunstmatige leden.

» De Commissie mag eveneens er toe besluiten een kapitaal te verleen, dat het bedrag van drie jaar tegemoetkomingen niet mag overschrijden om het mogelijk te maken een handel te beginnen of het gereedschap te verwerven noodig om een beroep uit te oefenen.

» De Commissie mag evenwel den belanghebbende toelating verleen, na twee of drie jaar, naar gelang van het geval, een nieuw rekest in te dienen, mits hij kan bewijzen dat hij buiten zijn schuld ongeschikt is gebleven om zijn brood te verdienen.

» Art. 11. — De afgevaardigde van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg mag tegen elke beslissing van de Commissie bij den Minister beroep aantekenen. Dit beroep is schorsend. Nochtans, indien de Minister binnen de dertig dagen na de beslissing geen uitspraak heeft gedaan, wordt die beslissing uitgevoerd.

» Le demandeur en allocation peut aussi prendre auprès du Ministre son recours contre la décision de la Commission. Ce recours doit, à peine de déchéance, être formé avant l'expiration du quinzième jour suivant celui de la notification de la décision.

» Art. 12. — En ce qui concerne les bénéficiaires d'allocations, prévues par l'article 5, qui ne sont pas obligatoirement soumis aux dispositions d'une des lois d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, le Ministre qui a la Prévoyance Sociale dans ses attributions assume, par imputation sur le budget de son Département, la charge des versements minima que doivent opérer les assurés libres aux termes de la loi du 14 juillet 1930.

» Il transfère les dits versements à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite au compte de chacun des intéressés, conformément à la réglementation qui régit la matière. »

Art. 2.

Un arrêté royal règle les modalités d'exécution des dispositions qui précèdent.

Art. 3.

La présente loi sera applicable aux allocations à liquider à dater du premier jour du trimestre civil qui suivra sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 10 mars 1937.

» Ook degene die om tegemoetkoming verzoekt, mag bij den Minister tegen de beslissing der Commissie beroep aantekenen. Op gevaar af van ongeldigheid, moet dat geschieden vóór den vijftienden dag die op den dag van de beteekening van de beslissing volgt, verlopen is.

» Art. 12. — Wat de op de voordeelen bij artikel 5 voorzien gerechtigde personen betreft, die niet op verplichte wijze onder de bepalingen van een der wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood vallen, neemt de Minister, die de Sociale Voorzorg binnen zijn bevoegdheid heeft de kosten te zijnen laste van de minima stortingen welke de vrijwillig verzekerden, krachtens de wet van 14 Juli 1930 moeten doen, door ze op het budget van zijn Departement aan te wijzen.

» Hij maakt, overeenkomstig de ten deze geldende reglementeering, bedoelde stortingen, op rekening van iederen belanghebbende, aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas over. »

Art. 2.

Een Koninklijk besluit regelt de uitvoeringsmodaliteiten van de vorenstaande bepalingen.

Art. 3.

Deze wet zal op de betaalbaar te stellen tegemoetkomingen met ingang van den eersten dag van het kalenderkwartaal dat op de bekendmaking er van in den *Moniteur belge* volgt, toepasselijk zijn.

Gegeven te Brussel, den 10ⁿ Maart 1937.

LÉOPOLD

PAR LE ROI :

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

H. DE MAN.

SESSION 1936-1937.	I		ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 178.	19 Maart 1937.	19 mars 1937.	Ontwerp, Nr 178.

WETSONTWERP houdende wijziging van het besluit van 31 Mei 1933, tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 December 1928, waarbij een Dienst en een Speciaal Fonds ten bate van de gebrekkingen en verminkten werd ingericht.

PROJET DE LOI portant modification à l'arrêté royal du 31 mai 1933, modifiant et complétant la loi du 1er décembre 1928 qui portait création d'un Office et d'un Fonds spécial en faveur des Estropiés et Mutilés.

A.-AMENDEMENT door de MM. LAMBRECHTS en BUTAYE voorgesteld.

A.-AMENDEMENT présenté par MM. LAMBRECHTS et BUTAYE.

ART. 3.

ART. 3.

WORDT GEWIJZIGD ALS VOLGT :

MODIFIER COMME SUIT :

Deze wet zal op de betaalbaar te stellen tegemoetkoming in toepassing treden vanaf 1 April 1937.

La présente loi sera applicable aux allocations à liquider à dater du 1er avril 1937.

C. LAMBRECHTS.
Em. BUTAYE.

P.-AMENDEMENTEN door den heer COUSSENS voorgesteld.

B.-AMENDEMENTS présentés par M. COUSSENS.

ART. 2.

ART. 2.

TOEVOEGEN AAN PARAGRAAF 4 :

AJOUTER AU PARAGRAPHE 4 :

Deze bepaling is evenwel niet toepasselijk op de blinden.

Cette disposition n'est toutefois pas applicable aux aveugles.

ART. 3.

ART. 3.

TOEVOEGEN AAN PARAGRAAF 4 :

AJOUTER AU PARAGRAPHE 4 :

...t.t.z. dat het totale inkomen van de genothebende indien hij alléén woont, of van het gezin waartoe hij behoort, de hieronder volgende bedragen niet overschrijdt.:

...c'est-à-dire, que le revenu total du bénéficiaire vivant seul, ou du ménage auquel il appartient, ne dépasse pas les montants ci après :

a) Indien hij alléén leeft : 6240 fr.
's jaars;

a) s'il vit seul : 6240 frs par an;

b) Voor iedere persoon, met hem in gemeenschap levende van meer dan 14 jaar oud, wordt deze som met 2496 fr., en voor iedere persoon onder de 14 jaar met 1872 verhoogd.

b) pour chaque personne vivant avec une en communauté et âgée de plus de 14 ans, cette somme sera majorée de 2496 frs., et de 1872 frs pour chaque personne de moins de 14 ans.

NA PARAGRAAF 5 TOEVOEGEN :

AJOUTER AU PARAGRAPHE 5 :

Voor de rekestrant van meer dan 40 jaar oud is deze voorwaarde facultatief, en zijne weigering kan nimmer aanleiding zijn hem recht op de tegemoetkoming te onzeggen.

Pour le requérant de plus de 40 ans, cette condition est facultative et son refus ne pourra jamais donner lieu à lui refuser le droit à l'allocation.

ART. 4.

ART. 4.

TOEVOEGEN :

AJOUTER CE QUI SUIT :

Iedere aanvraag moet evenwel binnen eene periode van 100 dagen volgend op deze der aanvraag eene beslissing verwerven.

Toutefois, sur chaque demande devra être statué dans un délai de 100 jours de la date de cette demande.

ART. 5.

WIJZIGEN : 2250 frank VERVANGEN DOOR :
"2800 frank".

BIJVOEGEN :

Aan de jaarlijksche tegenmoetkoming wordt, voor ieder kind ten laste van de genothebende een kindertoelage toegevoegd, in evenredigheid met het invaliditeitspercentage, berekend op den grondslag van 300 fr. voor een volslagen invaliditeit.

Hebben evenwel geen recht op deze kindertoelage de genothebenden welke uit hoofde van het dienstverband waaronder zij werken, reeds de wettelijke toeslagen genieten.

HET TWEEDE GEDEELTE, SCHRAPPEN.

ART. 7.

TUSSENVOEGEN, NA : ...verpleegd wordt....
 DE WOORDEN : ...ten laste van een openbare instelling.

ART. 11.

WIJZIGING : DE WOORDEN : ..vijftienden dag..
 VERVANGEN DOOR : ...zestigsten dag.

ART. 13.
 (nieuw)

De in artikel 12 bedoelde personen, en inzooverre zij volslagen invalied zijn, verkrijgen hierdoor recht - voor hen en één begeleider, op 50 % tariefvermindering op al de verkeerswegen door den Staat in bedrijf genomen of in concessie gegeven. De onkosten uit deze maatregel voortvloeiende worden gedeckt door ze op het budget van het bevoegde Ministerie aan te wijzen.

ART. 5.

REPLACER LE CHIFFRE DE : 2250 francs PAR :
"2800 francs".

AJOUTER CE QUI SUIT :

Pour chaque enfant à charge du bénéficiaire, il sera ajouté à l'indemnité annuelle, une allocation familiale, proportionnellement au taux d'invalidité, calculé sur la base de 300 frs pour une invalidité totale.

N'auront toutefois aucun droit à cette allocation familiale, les bénéficiaires qui, du chef de leur engagement de travail, jouissent déjà des allocations légales.

LA SECONDE PARTIE EST SUPPRIMEE.

ART. 7.

INHERER APRES LES MOTS : ...est hospitalisé..
 LES MOTS :à charge d'une institution publique.

ART. 11.

SUBSTITUER AUX MOTS : ...quinzième jour..
 LES MOTS : ...soixantième jour. (Alinéa 2).

ART. 13.
 (nouveau)

Les personnes visées à l'article 12, en tant qu'invalides totaux, obtiendront de ce chef le droit, pour eux et un guide, à 50 % de diminution sur les tarifs de tous les moyens de transport pour personnes exploités ou donnés en concession par l'Etat. Les frais découlant de cette mesure seront assumés par imputation sur le budget du ministère compétent.

J. COUSSENS.

SESSION 1936-1937.	II	ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 178. Amend. : I.		Ontwerp, Nr 178. Amend. : I.

WETSONTWERP houdende wijziging van het besluit van 31 Mei 1933, tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 December 1928, waarbij een Dienst en een Speciaal Fonds ten bate van de gebrekkigen en verminkten werd ingericht.

AMENDEMENTEN door den heer DIERKENS voorgesteld.

ART. 3.

2°.- WEGLATEN DE WOORDEN :
"en hoogstens 65 jaar"

ART. 4.

DIT ARTIKEL DOEN LUIDEN ALS VOLGT :

Bij Koninklijk besluit worden de formaliteiten voorgeschreven welke moeten vervuld worden om de tegemoetkoming te bekomen. Dit Koninklijk besluit stelt het barème der inkomsten vast, alsmede de wijze waarop de aanvragen onderzocht worden.

TOELICHTING.

Eerste amendement.

Het doel van den achtbaren heer minister is het onrecht herstellen dat door het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933, de gebrekkelijken en verminkten trof, die boven de 40 jaar oud waren. Doch met zijn tekst bereikt hij niet volledig zijn doel. En dat ondanks het artikel 12 van dit wetsontwerp.

Om die reden verkiezen we de oude formule, zooals overigens de wet van 1 December 1928 in zijn artikel 3, bepaald.

Ik voeg er bij dat voor de toepassing ervan insgelijks de formule zou moeten gelden die een tijdje heeft bestaan, namelijk dat de belanghebbenden, van 65 jaar en ouder, mochten kiezen, tusschen de toelage van het fonds der gebrekkelijken, of, het ouderdomspensioen.

Tweede amendement.

Er wordt algemeen erkend dat het huidige barème te laag is. We zouden dit in de wet kunnen doen opnemen, doch verkiezen dit door K.B. te regelen, zooals de wet van 1-12-1928 voorziet.

De levensstandaard kan veranderen en 't is dus beter dat een K.B. deze zaak regelt.

Er is eene bijkomend reden, namelijk de bevestiging, om zou weinig mogelijk wijzigingen aan het ontwerp te brengen, met het doel, dit nog voor de paaschvakantie te kunnen stemmen, daar wij weten dat de wijziging aan de wet door zenden ongelukkigigen niet te begrijpen ongeduld wordt verwacht.

PROJET DE LOI portant modification à l'arrêté royal du 31 mai 1933, modifiant et complétant la loi du 1er décembre 1928 qui portait création d'un Office et d'un Fonds spécial en faveur des Estropiés et Mutilés.

AMENDEMENTS présentés par M. DIERKENS.

ART. 3.

2°.- SUPPRIMER LES MOTS ;
"et de 65 ans au plus"

ART. 4.

REDIGER CET ARTICLE COMME SUIT :

Un arrêté royal prescrit les formalités à remplir pour obtenir les allocations. Cet arrêté royal déterminera le barème des revenus ainsi que la manière dont les demandes sont instruites.

A. DIERKENS.

JUSTIFICATION.

Premier amendement.

Le but de l'honorable ministre est de rétablir l'injustice commise par l'arrêté royal du 31 mai 1933 à l'égard des estropiés et mutilés âgés de plus de 40 ans. Mais son texte ne lui permet pas d'atteindre le but qu'il vise et cela malgré l'article 12 du projet.

Pour ces motifs nous préférons l'ancienne formule consacrée par l'article 3 de la loi du 1 décembre 1928.

J'y ajoute qu'en vue de l'application on devrait avoir recours à la même formule, à savoir que les intéressés âgés de 65 ans et plus avaient le choix entre les allocations du Fonds des estropiés et la pension de vieillesse.

Deuxième amendement.

D'après l'avis unanime le taux actuel est trop bas. On pourrait l'insérer dans la loi mais nous préférons le régler par arrêté royal comme la loi du 1 décembre 1928 prévoit.

Le coût de la vie étant sujet à modification il est préférable que cette question soit réglée par arrêté royal.

Au surplus, mieux vaut modifier le projet le moins possible pour qu'il puisse encore être voté avant les vacances de Pâques sachant que des milliers de malheureux attendent avec une impatience bien compréhensible la modification de la loi.

SESSION 1936-1937.	III	ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 178. Amend. : I et II.	Séance du 23 mars 1937.	Vergadering van 23 Maart 1937.
		Ontwerp, Nr 178. Amend. : I en II.

PROJET DE LOI portant modification à l'arrêté royal du 31 mai 1933, modifiant et complétant la loi du 1er décembre 1928 qui portait création d'un Office et d'un Fonds spécial en faveur des Estropiés et Mutilés.

AMENDEMENTS présentés par M. GLINEUR.

ART. 2.

A L'ALINEA 5, AJOUTER :

...et qui sont secourus sur la base du minimum vital.

ART. 3.

A L'ALINEA 3, AJOUTER :

Pour les intéressés majeurs, il ne sera tenu compte que de leurs ressources personnelles pour la détermination de l'état de besoins.

ART. 5.

MODIFIER COMME SUIT :

L'allocation annuelle est calculée, à proportion du taux d'invalidité, sur la base de 4.000 frs pour 100 % d'invalidité à l'index 700 (5 % de hausse ou de baisse par tranche de 35 points). Il sera alloué une allocation supplémentaire de 1.000 frs par an, aux grands infirmes, ayant besoin d'une aide constante d'une tierce personne.

ART. 9.

MODIFIER COMME SUIT L'AVANT-DERNIERE LIGNE DU 3e ALINEA :

...ainsi que deux représentants de la Fédération Nationale des Invalides de la Paix et du travail.

ART. 10.

MODIFIER COMME SUIT :

La Commission des allocations mettra gratuitement à la disposition des estropiés et mutilés qui en feront la demande, les appareils de prothèse ou de locomotion jugés indispensables pour leur facilité de travail ou de déplacements.

WETSONTWERP houdende wijziging van het besluit van 31 Mei 1933, tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 December 1928, waarbij een Dienst en een Speciaal Fonds ten bate van de gebrekkigen en verminkten werd ingericht.

AMENDEMENTEN door den H. GLINEUR voorgesteld.

ART. 2.

AAN ALINEA 5 TOEVOEGEN :

...en die op den grondslag van het bestaan-minimum worden ondersteund.

ART. 3.

AAN ALINEA 3 TOEVOEGEN :

Voor de meerderjarige belanghebbenden, wordt, voor de vaststelling van den staat van behoefte, slechts met hun persoonlijke inkomsten rekening gehouden.

ART. 5.

DIT ARTIKEL WIJZIGEN ALS VOLGT :

De jaarlijksche tegemoetkoming wordt in evenredigheid met het invaliditeits percentage berekend op den grondslag van 4.000 frank, voor 100 procent invaliditeit op den index 700 (5 p.c. verhooging of verlaging per schijf van 35 punten). Een extra-tegemoetkoming van 1.000 frank per jaar wordt toegekend aan de groote gebrekkigen die, gestadig, den bijstand van een derden persoon behoeven.

ART. 9.

HET SLOT VAN DE 3de ALINEA WIJZIGEN ALS VOLGT :

...alsmede twee vertegenwoordigers van de Nationale Federatie der Vredes- en Arbeidsinvaliden.

ART. 10.

DIT ARTIKEL WIJZIGEN ALS VOLGT :

De Commissie voor tegemoetkomingen zal kosteloos ter beschikking stellen van de gebrekkigen en verminkten die dit aanvragen, de kunstmatige levematen of bewegingstoestellen die voor het gemak van hun arbeid of van hun verplaatsing onontbeerlijk worden geoordeeld.

ART. 11.

AJOUTER A LA FIN DU TEXTE DE CET ARTICLE :

Le demandeur a le droit d'appel contradictoire au point de vue d'expertise médicale.

Sous peine de déchéance, cet appel doit être fait dans le délai de un mois, prenant cours à la date de la décision de la Commission des allocations.

ART. 13.
(Nouveau)

AJOUTER UN ARTICLE 13 AINSI CONÇU :

Il sera créé, dans une ville des Flandres, pour les estropiés et mutilés, un institut d'éducation et de rééducation professionnelles.

ART. 11.

AAN HET EINDE VAN DIT ARTIKEL TOEVOEGEN :

De aanvrager heeft, onder opzichte van een geneeskundige expertise, recht van beroep op tegenspraak.

Op straffe van verval, moet dit beroep worden ingesteld, binnen het verloop van één maand, ingang nemende op den datum van de beslissingen door de Commissie voor de tegemoetkomingen genomen.

ART. 13.
(Nieuw)

EEN ARTIKEL 13 TOEVOEGEN, LUIDENDE :

In een stad van Vlaanderen, zal voor de gebrekkingen en verminkten, een instituut voor beroepsopleiding en beroepsheropleiding worden opgericht.

H. GLINEUR.

SESSION 1936-1937.	IV	ZITTINGSJAAR 1936-1937.
Projet, N° 178. Amend. : I à III.		Ontwerp, Nr 178. Amend. : I tot III.

WETSONTWERP houdende wijziging van het besluit van 31 Mei 1933, tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 December 1928, waarbij een Dienst en een Speciaal Fonds ten bate van de gebrekkingen en verminkten werd ingericht.

AMENDEMENTEN door den H. BALLET voorgesteld.

EERSTE ARTIKEL.

BIJVOEGEN NA : "stommen" :

....de lijdens aan epileptie, die niet door krankzinnigheid zijn aangetast.

ART. 3.

BIJVOEGEN AAN 2° VAN DIT ARTIKEL :

Nochtans kunnen de personen, die, wegens niet-gedane stortingen, verstoken zijn van kosteloos ouderdomspensioen, de voordeelen dezer wet genieten, alhoewel zij de 65 jaar hebben overschreden.

PROJET DE LOI portant modification à l'arrêté royal du 31 mai 1933, modifiant et complétant la loi du 1er décembre 1928 qui portait création d'un Office et d'un Fonds spécial en faveur des Estropiés et Mutilés.

AMENDEMENTS présentés par M. BALLET.

ARTICLE PREMIER.

AJOUTER APRES LES MOTS "muets" :

....aux épileptiques non atteints de démence.

ART. 3.

AJOUTER AU 2° DE CET ARTICLE :

Toutefois, les personnes qui, par suite de versements non faits, sont exclues de la pension de vieillesse gratuite, peuvent bénéficier de cette loi, quoique ayant dépassé l'âge de 65 ans.

H. BALLET.

TOELICHTING.
(Eerste artikel).

Het is niet logisch de epileptici uit te sluiten van de voordeelen der wet, daar de "vallende ziekte" hare slachtoffers volledig ongeschikt maakt voor alle ernstig werk en elke bediening, zoowel bij den Staat als bij de private werkgevers, voor hen ontoegankelijk maakt.

Anderzijds mag de wet niet worden uitgebreid tot de krankzinnige epileptici, daar deze onder toepassing vallen van het Gemeenschappelijk Fonds.

JUSTIFICATION.
(Article premier).

Il n'est pas logique d'exclure du bénéfice de la loi les épileptiques, puisque l'épilepsie rend ceux qui en sont atteints complètement inaptes à tout travail sérieux et que toute fonction, tant à l'Etat que dans l'industrie privée, leur est de ce chef rendue inaccessible.

D'autre part, la loi ne peut pas être étendue aux épileptiques atteints de démence, ces derniers tombant sous l'application du Fonds Commun.

CHAMBRE DES REPRESENTANTS		KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS	
Amendements introduits après le dépôt du rapport.		Amendementen ingediend na het neerleggen van het verslag.	
SESSION 1936-1937.	V	ZITTINGSJAAR 1936-1937.	
Projet, N° 178. Rapport, N° 241. Am. : I à IV.	Séance du 29 avril 1937.	Vergadering van 29 April 1937.	Ontwerp, Nr 178. Verslag, Nr 241. Am. : I tot IV.

WETSONTWERP houdende wijziging van het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933, tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 December 1928, waarbij een Dienst en een Speciaal Fonds ten bate van de gebrekkigen en verminkten werd ingericht.

AMENDEMENTEN ingediend door den H. COUSSENS.

ART. 2.

Paragraaf 4 : SCHRAPPEN : "t zij vrijwillig,
"t zij."

VERANTWOORDING :

Het is niet denkbaar dat een persoon, om in het genot te kunnen komen van de geringe toelage door deze wet voorzien, zich vrijwillig gaat verminken. Anderzijds, en bijaldien zijne verminking medebrengt dat hij geldelijk moet gesteund worden, waarom hem dan overleveren aan de openbare liefdadigheid of de Commissie van den Openbaren Onderstand?

ART. 13. (Nieuw.)

De begiftigden van de door deze wet voorziene toelagen en in zooverre zij een werkkraftvermindering van 75 % hebben, verkrijgen daardoor recht voor hen en een begeleider op 50 % tariefvermindering op al de verkeerswegen door den Staat in bedrijf genomen of in concessie gegeven. De onkosten uit dezen maatregel voortvloeiende worden gedekt door ze op het budget van het bevoegde Ministerie aan te wijzen.

VERANTWOORDING :

Hiermede bedoelen wij geen nieuwigheid te scheppen, maar slechts eene verruiming van het thans bestaande stelsel. Genothebbenden van de huidige wet, dewelke nog effectieven arbeid verrichten genieten reeds dit voordeel. Wij beoogen de uitbreiding tot al degenen, of zij al dan niet nog effectievelijk aan den arbeid zijn en in zooverre hunne arbeidsongeschiktheid minstens 75 % bedraagt.

Aanduiding van de geldelijke middelen om de meer uitgave, door deze amendementen noodzakelijk geworden, te dekken. (Art. 84 van het Reglement van orde voor de Kamer.)

PROJET DE LOI portant modification à l'arrêté royal du 31 mai 1933, modifiant et complétant la loi du 1er décembre 1928 qui portait création d'un Office et d'un Fonds spécial en faveur des estropiés et des mutilés.

AMENDEMENTS présentés par M. COUSSENS.

ART. 2.

SUPPRIMER DANS L'ARTICLE 2, 4°, LES MOTS :
"soit volontairement, soit."

JUSTIFICATION :

Il est inconcevable qu'une personne, afin de pouvoir jouir de la légère allocation prévue par cette loi, se mutilerait volontairement.

D'autre part, dans le cas où sa mutilation est de nature à lui apporter une aide pécuniaire, pourquoi alors le livrer à la bienfaisance publique ou à la Commission de Bienfaisance Publique ?

ART. 13. (Nouveau.)

Les bénéficiaires des allocations prévues par la présente loi et pour autant qu'ils ont subi une diminution de 75 % de leur puissance de travail, obtiendront de ce chef pour eux et pour un guide 50 % de diminution sur les tarifs de tous les moyens de transport pour personnes exploités ou donnés en concession par l'Etat. Les frais découlant de cette mesure seront assumés par imputation sur le budget du ministère compétent.

JUSTIFICATION :

Nous ne prétendons nullement innover en l'occurrence mais seulement d'élargir le système actuellement en vigueur. Les bénéficiaires de la présente loi qui fournissent encore du travail effectif, jouissent déjà de cet avantage. Nous en envisageons l'extension à tous, qu'ils soient encore ou non occupés effectivement au travail, pour autant que leur incapacité pour le travail atteigne au moins 75 %.

Indication des ressources permettant de couvrir la dépense nécessitée par ces amendements. (Art. 84 du Règlement de la Chambre.)

1.- Het zou niet opgaan deze meer-uitgave van circa 10.000.000 fr. te verwerpen op grond van geldgebrek in de Staatskas.

De in het vooruitzicht gestelde afschaffing van de Krisisbelasting is voor ons het duidelijkste bewijs van het tegenovergestelde.

2.- De winsten ten voordele van de Staatskas en moetende voortvloeien uit de aanneming der volgende wetten :

a. Tot vervroegde terugbetaling van het saldo der 5 percent leening van 1932, groot 15.000.000 N. Crt.;

b. Tot uitgifte van leeningen met het oog op vervroegde aflossing van het saldo der 4 $\frac{1}{2}$ percent leening 1930, groot 45.000.000 N. Crt.;

winsten, naarvolgens de mededeeling verstrekt over de zitting van den Kabineterraad van 27 April 1937, geschat op 17.500.000 fr. per jaar.

1.- Il ne serait pas admissible de rejeter cette dépense supplémentaire d'environ 10.000.000 frs., en raison d'un manque d'argent dans la Caisse de l'Etat.

La suppression envisagée de la taxe de crise est, pour nous, la preuve évidente du contraire.

2.- Les bénéfices au profit de la Trésorerie devant résulter du vote des lois suivantes :

a. portant remboursement anticipatif du solde de l'emprunt 5 p.c. de 1932, de 15.000.000 de florins néerlandais;

b. portant émission d'emprunts en vue d'un amortissement anticipé du solde de l'emprunt 4 $\frac{1}{2}$ p.c. 1930, de 45.000.000 florins néerlandais;

bénéfices résultant de la communication donnée de la réunion du Conseil des Ministres en date du 27 avril 1937, évalués à 17.500.000 francs par an.

J. COUSSENS.